

باید ها و نیاید های ازدواج بدون رضایت والدین

والدین، دوستان، رسانه های گروهی و نیروهای بیشمار دیگر روی سازگاری زوج ها تأثیر می گذارد. مخصوصاً والدین خیلی تأثیر گذارند.

والدین، دوستان، رسانه های گروهی و نیروهای بیشمار دیگر روی سازگاری زوج ها تأثیر می گذارد. مخصوصاً والدین خیلی تأثیر گذارند. اگرچه اغلب زوج ها به والدین خود عشق می ورزند و قدردان آنها هستند ولی بعضی ها ریای فرار از خانواده های اصلی را در سر می پروراندند. آنها ممکن است بخواهند زندگی جدیدی را به دور از هرگونه توصیه های معمول والدین، شروع کنند.

مواقع زیادی وجود دارد که در آن گوش دادن به عقاید والدین می تواند خیلی سودمند باشد. ضروری نیست که ما با همه عقاید آنها موافق باشیم، اما درک توصیه های مهم والدین در تصمیم گیری ها عاقلانه است.

ازدواج امری است که دو نفر با یکدیگر بدون هیچ فشار خارجی، زندگی مشترکی را آغاز می کنند. اما برای شروع آن شرط اصلی رضایت داشتن والدین است. با توجه به شان و منزلتی که پدر و مادر در زندگی انسان دارند، شرط اصلی در هنگام ازدواج، رضایت داشتن آنهاست. والدین در زندگی فرزندان نقش معنوی و پررنگی دارند و زن و شوهری که دعای پدر و مادر پشت سرشان نباشد، خود را از نعمت بزرگی محروم کرده اند. مطالعه ای بر روی 5174 نفر از نامزدها نشان داد، هنگامی که هر دو والدین درباره ی ازدواج فرزندان شان مخالفند، نزدیک به 88 درصد از زوج ها سطح پایینی از رضایت زناشویی را نشان دادند.

اما اگر فقط یکی از والدین، در باره ی آینده ی ازدواج نظر منفی داشتند، تقریباً 73 درصد از زوج ها سطح پایینی از رضایت را در ارتباط شان نشان دادند. از طرف دیگر هنگامی که هر دو والدین درباره ی ازدواج نظر مثبتی داشتند، تقریباً 85 درصد زوج ها سطح بالایی از رضایت را در ارتباطات خود نشان دادند.

همه انسان ها احساس تعلق به گروه و به خصوص خانواده را دوست دارند، حالا کسانی که از خانواده هایشان به طور کلی جدا می شوند و بدون رضایت آنها زندگی مشترک تشکیل می دهند، ممکن است در سال های اول چندان به مشکل برخوردند، اما بعد از چند سال همین احساس بدون خانواده بودن غم هایی را برایشان به ارمغان می آورد که می تواند در زندگی تأثیرات بدی را به جا بگذارد.

این مطالعه نشان داد که والدین در مورد ارتباطات پیش از ازدواج فرزندان خود احساس مشکل می کنند. اگر والدین درباره ی ارتباط نظر مثبتی نداشته باشند و زوج ها واقعاً نتوانند آنها را راضی کنند، در این صورت عاقلانه است که زوج ها بنشینند و درباره ی این شرایط صحبت کنند.

همچنین زوج ها باید صحبت کردن با والدین درباره ی آنچه اتفاق می افتد را سودمند و کمک کننده بدانند. البته انجام این کار خیلی مشکل است و می تواند دردناک باشد. اما تلاش نکردن برای حل مشکلات قبل از ازدواج می تواند منجر به یک فاجعه ی واقعی شود.

همیشه حق با پدر و مادرها نیست

امروز فضای سنتی ازدواج تا حد زیادی تغییر کرده و بچه ها ترجیح می دهند خودشان انتخابگر باشند و تصمیم بگیرند و انصافاً باید گفت گاهی ملاک های واقعی تری هم برای ازدواج دارند. مثلاً من بین مراجع نام جوان هایی را داشتم که وقتی درباره دلایل مخالفت های والدین و نظرات خودشان صحبت می کردند، می دیدم دلایل بچه ها خیلی منطقی تر است. البته در کشور ما نمی توان بدون خانواده زندگی کرد. اگر خانواده ها برای ازدواج موافق نباشند بچه ها هم امروز به مشکل برمی خورند و هم فردا. آنها چند سال بعد از ازدواج مشکلاتی هم در رابطه شان و هم احساسات بدی را درون خودشان تجربه می کنند. وقتی جوانی با خانواده اش قهر باشد عملاً با خودش و همه آدم های اطراف به طور ناخودآگاه دچار تنش هایی می شود، اضطراب ها و احساس گناه را تجربه می کند و همه اینها می تواند روی زندگی شخصی و زناشویی تأثیر منفی بگذارد.

چه زمانی خودتان باید برای ازدواج تصمیم بگیرید

هرچند دل‌کندن سخت است ولی پیشنهاد ما این است که بدون رضایت والدین تن به ازدواج ندهید، مگر اینکه پدر و مادر یا آگاهی مناسب یا سلامت روانی چندانی نداشته باشند. مثلاً پدری را می‌شناختم که دچار بیماری پارانوئید بود و با همه رفتارهای اطرافیان دچار سوءظن می‌شد، مسلماً مخالفت چنین پدری با ازدواج جای اما و اگر بسیاری دارد. در چنین جاهایی شاید ازدواج بدون رضایت خانواده چندان بد نباشد چرا که همان محیط ناسالم خانواده می‌تواند آسیب‌زا باشد، چون پدر و مادرهایی که به لحاظ روانی چندان سالم نیستند برای اعضای خانواده و فرزندان‌شان نیز تصمیمات ناسالمی می‌گیرند. البته ناگفته نماند که بهتر است در چنین مواردی حداقل با یک مشاور مشورت کنید تا مطمئن شوید تصمیم درستی گرفته‌اید.

با مخالفت شدید والدین چه کنیم؟

اگر پدر و مادر به هیچ عنوان با ازدواج موافقت نمی‌کنند، جنگیدن با آنها اصلاً توصیه نمی‌شود، فرزندان باید آنقدر درایت داشته باشند تا بتوانند با دوستی و جلب اعتماد با پدر و مادر کنار بیایند، کمک یک مشاور هم می‌تواند در چنین مواقعی بسیار کمک‌کننده باشد، چرا که می‌توان با تشکیل جلسات و گفت‌وگوهای گروهی به همراه مشاور، فضا را کمی بازتر کرد تا والدین تا حدی نرم شوند. بهترین راه در اینجا صبور بودن است حتی تا چند سال، شاید کمی مشکلات سبک‌تر شوند، اگر هم مشکلات حل نشوند اما این اطمینان‌خاطر وجود خواهد داشت که به اندازه کافی سعی خود را کرده‌اید و هیچگاه احساس گناه نخواهید کرد.

یک درگوشی؛ اما کاملاً شنیدنی

پدرها و مادرها وقتی قبل از ازدواج می‌گویند: «تو باید با شخص موردنظر من ازدواج کنی» یا «تو نباید با فرد موردنظر به فلان دلایل ازدواج کنی و من او را دوست ندارم» و... اینها باعث به وجود آمدن کدورت می‌شود و خواه ناخواه از فرزندشان فاصله می‌گیرند. شاید اینجا این سال پیش بیاید که پدرها و مادرها تا کجا می‌توانند برای ازدواج فرزندشان نظر بدهند؟

لازم است بدانیم دلیل اصلی ازدواج جلوگیری از انجام گناه است. اگر دختر و پسری به یکدیگر علاقه دارند، باید به والدین‌شان بگویند و آن‌ها هم باید بدانند که اگر فرزندشان ازدواج نکند، به سمت گناه کشیده خواهد شد و آن‌ها مقصر خواهند بود در این رابطه پیامبر به والدین فرمود: «برای دو نفر که یکدیگر را دوست دارند، هیچ چیز بهتر از ازدواج نمی‌باشد».

والدین نباید به گونه‌ای رفتار کنند که فرزندشان احساس کند از خودش هیچ اراده‌ای ندارد. باید به جرات گفت در این موضوع نظر نهایی را باید خود فرزند بدهد چون یک عمر زندگی را با یک مسئولیت بزرگ پیش‌رو دارد و کسی تا آخر این مسئولیت را به دوش می‌کشد که خودش از اول انتخاب کرده باشد. در واقع بهترین حالت این است که والدین نظر موافق یا مخالف خودشان اعلام را کنند ولی در نهایت تصمیم‌گیری را به عهده خود فرزند بگذارند. پدر و مادر باید به جای دخالت کردن در کار فرزندشان این فضا را به او بدهند تا خودش فکر کند و تنها به اعلام نظر قناعت کنند.

از سوی دیگر، اگر پدر و مادر با ازدواج موافقت نکنند، تبعات پس از آن به عهده خودشان می‌باشد. این امر باید دو طرفه باشد یعنی این‌که از طرفی باید فرزندان رضایت والدین را برای ازدواج جلب نمایند و از طرفی دیگر والدین باید در مواجهه با چنین مواردی منطقی بوده و سعی کنند تعصبات خود را کنار گذاشته و اگر شخص مورد نظر فرزندشان شرایط مورد نظر را داشت، او را بپذیرند. پس از ازدواج پدر و مادر باید فرزندان‌شان را از راهنمایی‌ها و کمک‌های خود بهره‌مند ساخته و سعی کنند در زندگی آن‌ها به هیچ عنوان دخالت نکنند زیرا این امر موجب از بین رفتن حرمت‌ها و احترام‌های فی‌مابین خواهد شد.

منبع: سایت تبیان